

державних, що всі австрійські Русини єуть вороголюбниками і в додатку еще революціонерами і то еще — російськими! На таких основах аляржує „Сзас“ цілу Австрію „руською справою“ на рівні з кривошіанською і герцеговінською і хоч не має еще отваги отверто сказати, але здогадано жадає тыхъ самыхъ правительственныхъ мѣръ противъ Русинѣвъ, якъ противъ повстанцівъ Кривошіи і Герцеговіни.

Такий спосібъ поступованя галицько-польскої праси, таке систематичне блазученє и алярюванє польскої читаючої публіки — може послужити доказомъ тої до крайности сумной замѣшанини попятій и недорозумѣнь о Русинахъ, якій подѣ впливомъ такої праси нусти виродитись середь галицько-польскої суспільности. Се головна причина, для чого в теперѣшнихъ часахъ годѣ говорити о якомъ небудь обоньдѣмъ modus vivendi обохъ народностей.

Коли однаковъ такі клеветы щоразъ дальше и безстыднѣйше розсѣваються, коли подѣ впливомъ тыхъ клеветъ „польске коло“ мало ухвалити, постаратись у австрійского правительства о отповѣдній средства репресіи противъ Русинѣвъ, коли наконецъ розсѣваній клеветы польскихъ дневниківъ мимоволѣ переймаются и гдеякими нѣмецкими дневниками и можуть обаламутити наші мѣрдавий сеєры, — то супротивъ такого стану усталю мовчаньє Русинѣвъ и ихъ рѣвнодушнѣсть на таку злобну клеветливѣсть. Сподѣємося, що наші послы представлять в мѣрдавийхъ сѣрахъ правдивий станъ рѣчей и розяснять нагромаженій хмары и тучѣ клеветъ. Однаковъ на томъ не конецъ. Годѣ намъ дальше легковажити підступнѣсть непримиримыхъ противникѣвъ и тѣ випавы, якій почивають в ихъ рукахъ. Годѣ намъ такожъ забувати, що голосъ нашихъ послѣвъ самъ собою, безъ всенародного заявленя, може бути в гдѣмъ за слабый або невповнѣй выслушаний. Тутъ треба всенародного обяву, живого протесту противъ клеветъ, котрыхъ энѣвъ добиваються вже самого вершка. Не дамось „стлушити“ клеветами, якъ не „стлушило“ насъ злопамѣрене „мовчаньє“, не застрашимось терроризмомъ, а ясний повный голосъ руского народа заявить передъ цѣлымъ свѣтомъ, що наші идеалъ народный єсть та законамъ вже признава самостоятельности руского народа, котрой розвѣи має повне право охорони в Австріи и котрой не може убити и пригнѣсти тенденційна клеветливѣсть о мнимыхъ постороннихъ гравитацияхъ вороголюбникѣвъ. Насильє пора подумати Русинамъ надѣ тымъ, чтобы така прилюдна манифестація сталася чимъ скорше дѣломъ и чтобы непріязній энѣвъ клеветливости не взнеслася понадѣ наші головы.

Инструкция податкова.

(Копія.)
Статю „инструкция податкова“ постигла сумна доля. Друга часть сєи статіи, вь котрой

було сказано, що такого мѣстити вь собѣ нова, уства инструкция податкова, сконфіскувала ц. к. прокураторія. Мы отакє не можемо подати содержания сєи инструкции, впрочѣмъ дуже многоважно и дотыкаючої вь першѣмъ рядѣ интересѣвъ нашихъ селянѣвъ. Очевидно, що тымъ самымъ отпадає и третя часть сєи статіи, котра мѣстити вь собѣ критичный разборъ вѣданий инструкции податкової. Ровборѣ и критика инструкции, неважно читателямъ, булибъ вѣсѣмъ невразумѣль. Дятого мусимо зазначити напечатанє третѣи части сєи статіи и просимо нашихъ Ви. Читателѣвъ простити намъ сєй не нашєо винно заводчый выдѣвъ.

Мы толькѣ додамѣ еще кілька слѣвъ, чтобы ровпочата стати мала бодай сяку таку цѣлѣсть. Якъ вѣдомо вь першѣи части „Инструкции податкової“ грунтоый податокъ на р. 1881 вымавує о 900.000 ар. менше доходу вь Галичинѣ якъ вь рѣкѣ 1880. Сєй недобрѣ мусити бути очевидно вь якійсь спосібъ покритый. Вь якій спосібъ — сє рѣчь податкової инструкции, котрой больше тыкати не можемо и не хочемо. Се однаковъ ачєйже вѣдно буде намъ сказати, що пѣсля обвинуючихъ вѣдѣнь кождый податникъ, а тымъ самымъ кождый селянинъ (властитель грунту), одержавши платиний наказъ грунтового податку, має право, вь случаю за високого почисленя грунтового податку, подати вѣдѣнь сєго наказу вь протягу 30 дєнь року, а до того самого уряду податковомъ, вь котрого одержавъ сєй наказъ. Вь рекурсѣ слѣдує навѣсти, що р. 1880 платилося грунтового податку менше, якъ нововывѣреный; а повнѣе устава вь 7 червца 1881 дозвола підвишати податокъ лише о 10% давнѣйшого (вь р. 1880), проте належить прєсєти о зниженє нововывѣреного податку до давной высокости + 1/10 части сєго.

ДОНИСИ.

Зъ Коломьѣ.

(Выборы до рады громадской. Солидарность христианства. Байдужость Русинѣвъ для руского слова. Непочитанє руского языка пропѣжжими людьми та купцами мѣстєвыми.)

Якъ читателямъ „Дѣла“ вѣвѣстно, выборы до рады громадской коломыйской иѣвѣ покѣчено, выбрано 19 христіанѣвъ а 17 жидѣвъ. Выдавалосябы, що большесть христіанѣвъ та тымъ спосѣбомъ и справедливѣсть христіанѣвъ вымѣрено, а прѣдѣвъ такъ не єсть. Пѣсля цѣлкомъ справедливо переведеного выбору повинно вь радѣ вѣвѣдати 24 христіанѣвъ а 12 жидѣвъ, а то по той причинѣ, що вь третѣмъ кружѣ выборовѣмъ єсть значна большесть выборовѣвъ христіанѣвъ, коли ановѣ вь першѣмъ кружѣ выбравъ сама майже интеллигенція христіанѣвъ, лишався толькѣ другій кругъ для жидѣвъ, где они теверъ мають перевагу хотѣ до недавна и тутъ христіанѣвъ були вь большо-

сти. Черезъ сильну агитацию роввинену жидѣми упали христіанѣвъ вь третѣмъ кружѣ, а жидѣвы выбрали собѣ 6 жидѣвъ та 6 христіанѣвъ жидѣвскихъ поплечникѣвъ, вь другѣмъ кружѣ жидѣвы аробили ласку христіанѣвъ и такихъ самыхъ двоухъ христіанѣвъ выбрали та своихъ 10, а вь першѣмъ кружѣ христіанѣвъ интеллигенція а властиво єи проводирѣ вь куртованя для жидѣвъ перевели при выборахъ ановѣ одного жидѣва а своихъ 11. Христіанѣвъ мѣщанѣвскій комитетъ выборовѣвъ вложивъ протестъ противъ тыхъ выборовѣвъ, при котрыхъ дѣлался дуже великій неправильности особливо вь 3-тѣмъ кружѣ; межи инними ароблено таку похибку, що при крутинѣмъ показавося больше картєкъ, якъ було голосующихъ. Сєй протестъ уважливо досє о стѣлько, що отослано єго отивѣдній власти до точнѣйшого выслѣдженя рѣчи. Христіанѣвъ комитетъ мѣщанѣвскій не переставъ дальше дѣлати. Передѣ кількама недѣльми вылавъ своихъ отпоручайникѣвъ до 6. Еєцѣ. Намѣтєника, чтобы устно предложити мотива сєго протесту а заравомъ прєсєти о оборону для жителей христіанѣвъ мѣста Коломыйѣ, где жидѣвы отѣ колькохъ лѣтъ вельможє панувѣ. Що до характера выборовѣвъ нашихъ, окаялся при выборахъ найтєвѣршими Нѣмцѣвъ-колонисты, якъ одинъ мужъ 300 голосѣвъ отдала на христіанѣвъ, поставленыхъ христіанѣвъ комитетомъ; вже слабшими показавося неповѣдники нашего гр. обряду, бо около 500 стануло по сторонѣ христіанѣвскѣи, а вже найбѣрше понизавося латинѣвъ. Сѣ послѣдній лишѣ вь малѣй части поперѣл справу христіанѣвску. Значна часть далася обаламутити рѣжкими птучками жидѣвскими, — много межи ними було такъ байдужихъ, що и до выбору вѣсѣмъ не прійшли. Здивувавєся бы ктось, що неповѣдники латинѣвского обряду у насъ подѣ выгладѣмъ моральнымъ низше стѣять отѣ мѣщанѣвъ гр. обряду, та приглянувшись ближе дуже легко внайде причину сєго для латинѣвъ єсть сумного обяву. При рускѣй церкви єсть церковне брацтво, на статутахъ основанє. Вь єго складѣ входить такожъ и руска интеллигенція. Руска интеллигенція хотѣ не часто а все таки стѣкаєся сѣ мѣщанами сєго обряду, а тымъ спосѣбомъ сѣршилє ихъ духа морального и ихъ солидарнѣсть вь рѣшучихъ хвиляхъ нашего суспѣльного жита. У латинѣвъ нема такого брацтва статутного. Тамъ интеллигенція сѣ мѣщанами латинѣвского обряду не стѣкаєся, а тымъ самымъ не має спѣсобности ближе повѣзнати ихъ характеру и потребу. Верховодяча партія польскої интеллигенції христіанѣвскѣи сподучилєся сѣ сильнымъ елементомъ жидѣвскимъ, чтобы толькѣ свѣлѣцати споконѣчно руску Коломыю. Ходить тутъ нынѣ верховодячѣй партія польскої интеллигенції о польсєвацію, а не о загалнє добро вѣсѣхъ мешанѣвъ мѣста Коломыйѣ. Громадскій урядѣ урядѣ вильно по польски и не гадає на рускѣ поданя по рускѣ отповѣдати, — слуги публичній поубираній вь рогаки и хотѣ жаденѣ вь нихъ по польски межи собою не говоритѣ, то вѣсѣкѣ

до интеллигентного чловека, котрый до нихъ сѣхѣтѣбы заговорити по руски, не отповѣсть, рѣднымъ словомъ, лишь калѣчить по польски (адаєся такъ имѣ ихъ настоятелѣвъ поручилє). Вь школахъ народныхъ утримованыхъ коштомъ громадскимъ вѣвѣхавєся вь голову Русинѣвъ и Жидѣвъ польсєчину, а рускѣи языкъ подаєся вь дуже гомоспатичной доѣвъ. Стараютєся Коломыю нашу и на вѣвъ на польскѣи ладѣ пристроити. Поставлено вь р. 1880 памятникъ Кагріпскієму, рѣкъ передѣ тымъ не вѣнати по якой причинѣ перевєно одну улицу именовѣ Казєwskiєго, а про властивє добро материалнє и моральнє нашихъ жителей христіанѣвскихъ вышѣшний варидѣ громадскѣи вѣсѣмъ не журитєся. Жидѣвъ вѣдѣть слабу сторону Польсѣвъ, та удають польскихъ патриѣтѣвъ, а тымъ часѣмъ христіанѣвъ та громадскѣи масткѣ переходѣтъ вь жидѣвскѣи руки хотѣ на око вь цѣлкомъ легальный спѣсѣбѣ. Такъ пановѣ вь интеллигенції польскої авѣртайте больше увагу на тыхъ мѣщанѣвъ, сѣ котрыми вѣсѣ обрядѣ выже, бо якъ єе заличитѣ, якъ не будете ихъ щирыми проводниками, то они чи скорѣйше чи пѣвѣйше ийдѣтъ равѣомъ сѣ своими братьями хотѣ иного обряду рука вь руку а выречутєся свои интеллигенції, бо и такъ она имѣ своя лише по обряду а по народности чужа.

Вь сѣмѣ сѣ выборами стѣить фактъ, котрый сѣвѣдчитѣ о великой силѣ христіанѣвъ, колибѣ тѣи солидарно поступали. Недалєко громадского уряду мавѣ ту реставрацію жидѣвъ Франкѣ, где бывало досѣтъ гостей именовѣ вь интеллигенції, а и неодиный гѣсть вь сѣла вѣглянуѣвъ до сєи господѣ, тай сѣнуѣвъ грѣшѣ у жидѣвску кишеню. Той то Франкѣ обѣщавѣ быѣ отступити подчасѣ выборовѣвъ до рады громадской вь сєво мѣстѣ одну комнату на канцєлярію выборовѣго комитету христіанѣвского вѣдѣя того, бо сѣ було найближе мѣсце самѣ выборовѣи. Раю вь дѣнь выборовѣвъ приходѣтъ комитетѣи и вѣнаходятъ дѣверѣ замкнєній, а клямку цѣхлами поприбиваву, чтобы не можна було якимъ иннимъ спѣсѣбомъ до сєрединѣ дѣбѣтєсь. Франкѣ екавшѣ вину на проводирѣ тутєшнихъ жидѣвъ Визельбергѣ. Христіанѣвъ варазъ тогды екавали: Визельбергѣ казавѣ замкнутѣ, вѣхай и дальше спѣмагає єсноду Франка, а христіанѣвскѣ нога тамъ больше не єтанє. Якъ екавали такъ аробили. Христіанѣвъ перстали ходити до Франка и сѣй до трѣхъ недѣль вѣсѣмъ абанкрутувавѣ и мусѣвъ замкнутѣ свою реставрацію. Сѣй фактъ показує, що жаденѣ екалєвъ анѣ господѣ не може остѣитєсь безъ христіанѣвскихъ грошей, и вѣсѣ христіанѣвъ будутѣ солидарно поступати, жидѣвы не будутѣ ровѣвельможувѣтєсь. Не треба на то репрєсєлий, треба толькѣ згоды межи христіанѣвами. Вь томъ самѣмъ мѣсєдѣ, где абанкрутувавѣ Франкѣ, отворивѣ реставрацію христіанѣвъ Галицкѣи. Комнаты мавѣ опрятній, услугу добру, стравы смачной. Єсть такожъ много газетѣ, межи тымѣ и три рускѣ: „Дѣло“, „Проломѣ“ и „Страхонудѣ“. Кѣбы толькѣ христіанѣвъ вєспирали больше кунѣвъ та реставра-

отзначають поетичною силою, еще менше свѣжостєю, а вже найменше новостєю и живостєю думокъ. Єще вь думцѣ К-го: „На скелѣ высовѣи сидѣю одинокой“ чути найбільше жизненной сили, доволѣй єнон мысли проводниє, — хочѣ дивно, що той самѣ авторъ, що на одной сторонѣ мѣмо „сирѣтѣвъ и осамѣтѣлости“, мѣмо „загасєлєи вѣрки“ своєи, чѣ вь своихъ грудяхъ „ещє вѣшу любовь — любовь до родины — роднои Украины“ и готовѣ и замѣсть золота и сѣбѣла — „принєсти вь дарѣ єсноу голосу“... — дивно, жакѣ, що той самѣ авторъ вь той самѣй книжкѣ, толькѣ на иншѣй сторонѣ, готовѣ вже кинутѣсь зѣ розинку у мѣє — бо „погибло все... душа холона — а рѣж и єнѣвъ и и кохавѣ“... Не вѣжѣвъ такъ легко одноѣ другимъ погодити, одно другимъ оправдати и тутъ якъ тамъ добачити одинаковѣй жизненный кєвалъ поетичный?! Та правду сказати, цѣла мєзѣ „На берєзѣ мѣри“ ажъ надѣо живо нагадує вѣрона, якъ и больша часть поєсѣвъ, замѣщєныхъ вь „Луни“, належить до дѣтєвъ Вайрона и Гай-ого, хочѣ не достѣє имѣ иѣ батьковского жару, а таков поетичной силѣ та красєи. Почѣтавши блькѣ такихъ „плаксєвскихъ“ поєсѣвъ, где поєтъ чѣтєся на „смертєльну байдужєсть“ и бездѣлѣсть людей, на безпомѣчнѣсть убогихъ, годѣхъ и голыхъ, где поєтъ разѣ и разѣ пытаєся, кола мѣне вѣчи, а наєтанє дѣнь и новѣйшѣ, де докоряє другимъ, що „все сѣдѣли бляєру“ — „безъ проєвѣтку, безъ жалєно мєтѣ“, — єолодно дивилєся на „мертвѣи шлѣхъ вь людѣиной пустынѣ“, — а оттакъ самѣ вєрєсєлє до сѣу, чтобы „незбутьєсь наѣвѣтного“ и „не чути стѣгону людского“, або не знає, не лучше кинутѣсь вь обѣдѣи смерти, — повѣвши сѣбѣльє такихъ поєсѣвъ, мимоволѣи єнѣтѣє себе, чи не „мертвѣи шлѣхъ“ такожъ и тѣхъ поєсѣвъ, чи сє поєсѣи и чѣму она має вѣ-

тєсь поєсѣю, чи може сє толькѣ пустѣи „плачѣ“, зѣ котрого єще нѣколы не зродилєсь нѣ одно живє дѣло, нѣ одна жива думка? Що може выйти зѣ такой поєсѣи? Буѣвъ плачѣ Времин на руинахъ Вавилѣноу, але сѣй плачѣ до живого переймаєвъ и потресєвъ та тымъ будиѣвъ до нового дѣла, буѣвъ плачѣ Вайрона, але вь имѣ градо поєтичными образами назѣе житеъ живого хочѣ роздѣртого чловека, буѣвъ и вь Шевченка плачѣ, але сє буѣвъ плачѣ цѣлого народу, а вь имѣ чути буѣвъ голосу струну жита, горячє бажанє жита и тверду вѣру вь житеъ, вь имѣ єнѣвъ видѣи идєи проводниє, що єрошенє слѣзками якъ не вєсинѣи доци розвивалєся до „просѣтку“, „нового раю“ — до жита. А тутъ? — Чи може вь томъ вѣсѣмъ одна лише та правда, що выспѣванѣ вь „Зимовѣмъ вѣчєрѣ“, больше прозовѣмъ, якъ поєтичнымъ, але правдивѣо малюючѣмъ, якъ вь „хатнѣи тенѣи и сѣхѣи“ добре слухати вѣновою хуртованѣи, добре згадувати про лихо и горе людей, та єще лучше дрѣмѣти, — не маючи охѣты покѣлотѣтєсь подальше одного плачу и подумати, якъ на дѣлѣ позбутѣсь сєго лиха?!

Може бути, мѣи судѣ несправедливѣи, може за острый. Та бодай то одно добре, що надѣ сѣми поєсѣями можна єще хочѣ спорити. Однаковъ вь „Луни“ замѣщєно єще кілька такихъ „поєсѣвъ“, вѣчѣ вь „Дурєвъ“ О. Ш., „Козакѣ“ Щоголєва, про котры вѣсѣ зовѣмъ єнѣвъ можна єнѣтѣти, чи не лучше було зовѣмъ не печатати такихъ „поєсѣвъ“ вь украинскѣи альманахѣ, вѣсѣмъ такъ вєтерєанєи и сѣ такими надѣями выжиданѣи? Дарѣо буѣвъ глядѣти вь тыхъ обѣхъ стѣнѣкахъ янонѣ небудѣ идєи, поєтичной красєи образѣвъ, оригинальности формѣ. У нихъ тѣжко доглядѣти навѣ въ якого небудѣ здорового толку. Знаѣвъ жеи про таку поєсѣи якъ „Божевѣлина“ А. Конєнского, або „Лєтитѣ орєлѣ понадѣ стѣномъ“ Щоголєва

можно єнѣтѣти, чи можуть они мати яку вагу вь єловєсности, чи можуть они зазначити якій поступѣ и розвѣи нашѣи поєсѣи пѣсла того, якъ мы вже маємо цѣлѣ десѣтки народныхъ поєсѣвъ такъ же до формѣ якъ и що до самыхъ гадѣкъ далеко краснѣихъ отѣ „Лєтитѣ орєлѣ“ Щоголєва, — и пѣсля того, якъ Шевченко вь своѣй „Вѣдѣмѣ“ подѣвалѣ намѣ не недоспазану миниатюру, а повный, глубоко поєтичный образъ таков „Божевѣлиной“? Чи єнѣтѣи теверъ пановѣ про те єнѣмє, толькѣ на значно слабшу и низшу ноту, приносѣиєтѣ якій хѣсєнѣ нашѣи єловєсности? Не жидѣлобы нашихъ поєтамъ троха задумѣтєсь и надѣ тымъ пытанємъ.

Вь прозовѣи части „Луны“ займають перше мѣсце „Приятєлѣ“ и „Шевченкова могила“ И. Левѣцкого. „Приятєлѣ“, — сє єновѣданє а радѣше малєсєнѣи образѣчокъ зѣ народного жита, образѣчокъ нещасєної дѣморализації нашего народа черезъ жидѣвъ. Имя автора знаєи у насъ по вѣсѣи Галицнѣи яно нашего, теверъ безѣрєчно найбѣршого и найплодѣвѣтшого повѣстєисѣтєля. Артистичнє єро И. Левѣцкого обдарило нашу литературу вже цѣлымъ рядомъ дорогѣвѣныхъ перєлѣ-повѣстєвъ, котры мабуѣ на все останулєся клєсичными творами нашѣи литературы. И вь обѣхъ тыхъ назѣвахъ творѣхъ, замѣщєныхъ вь „Луни“, єнѣтѣи єє артистичнє єро. Та сама єнѣтѣта лѣзна, та сама лєгкѣсть вь єтєлю и єновѣданю, та самѣ образѣки. Толькѣжѣ и тутъ инѣи надѣи не мало розчарованѣи. Правда, вь томъ вѣже наша власна вина. Пѣсла такихъ дарѣвѣ єловєсныхъ, якъ „Причєпа“, „Хмары“, „Микола Джєра“, „Кайдашєва Сємѣ“, „Бурлачка“, — мы вѣже зѣ навѣчки все єновѣвѣєсь отѣ ш. автора сѣ кождымъ рокомъ такихъ же дарѣвѣ, що чѣмъ больше рѣстѣтъ чловека, тымъ больше рѣстѣтъ заравомъ и сѣвоєо єтѣйностєю, поєтичною красѣю,

глубокою правдою, незрѣвѣнѣлымъ знанємъ жита та бѣстрєстєю неєлогичныхъ єтудѣи. „Приятєлѣ“ не маѣтъ прѣтенсѣи єтанѣти до ряду тыхъ глубоко поєтичныхъ творѣвъ. Вь малєнькихъ рамкахъ розказано тутъ вь першѣй половинѣ єновѣданя, якъ хитрѣи злодѣй Шмуєль подѣвѣлєє Кузьму Гуляя вразѣ сѣ єнѣмѣ до участѣ вь крадѣжахъ, якъ тымъ поступѣомъ отѣгѣєє Кузьму Гуляя отѣ єго доброго приятєля Кузьмы Кѣшѣи и чѣмъ дальше, тымъ больше замѣтує свою лєщєноу жертву вь свои злодѣйскѣи тєнѣты, а єнѣнѣє доводитѣ до того, що Гуляя вразѣ сѣ єнѣномъ самѣ берутєся красти и вѣмоуєтєся до церкви. Цѣла єя часть єновѣданя розказана сѣ вєлєкою правдою. Толькѣжѣ друга часть сєго єновѣданя, коли Кузьма Кѣвалѣ выкрѣвѣє злодѣєство Гуляя, выходитѣ вже дуже несправѣдно, єменно єчєна єє горѣвѣкою и сѣ прѣтворєстѣомъ Кѣвала. Єновѣданє кѣнѣчѣлѣ тымъ, що Гуляя вѣ, єнѣна и батька, замѣкнѣють до холодної (вѣзѣнѣи), где єтарѣи Гуляя умирає, а єнѣна выспѣлѣють на Сѣбѣрѣ, тымъ часѣмъ коли жидѣ, сѣєй голодный вѣкѣнтєлѣ и злодѣи, єстѣєся черезъ свою хитрѣсть нєтыкѣнѣи и заботѣвѣши на крадѣжахъ плачує сѣбѣ иѣроку. Якъ бачимо, сѣєй образѣкѣ мѣмо своихъ недѣстѣчѣє мѣє євоєу вагу. Толькѣжѣ якѣ заступнѣкѣ, и то єще єдинѣи заступнѣкѣ нашѣго повѣстєрѣтѣи вь украинскѣи альманахѣ, єнѣвъ зовѣмъ не може вѣзначитѣсь выразѣомъ тєлєрѣиной повѣстєрѣтѣи творчѣстѣи на Украинѣ, єнѣвъ єтанѣтъ не може вѣзначитѣсь якѣ вѣзорєць тєпєрѣшнѣи украинѣиной повѣсти, — а толькѣ таѣи вѣзорѣцѣ, думѣю, новѣиной буѣвъ найѣти мѣсце вь „Луни“ — якѣ вь „украинскѣи альманахѣ“.

Єнѣвъ Шевченкова могила буѣдо дорогѣи для кождѣго, кому дорога памѣть бѣєсмертного Кѣвалѣи, кому дорога єго могила. Опѣвъ „Шевченкова могила“ И. Левѣцкого дуже живо на-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Моноархія.

(Ряди обрешань.) 184-те засідання палати... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Міжте петиціями внесеними до ради держави... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

За порядку денного відбувалося перше читання... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

(Конгрес сербскій для вибору метрополита)... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

(Шостаме в Боснії и Герцеговині.) Зб... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

заголовку, такъ пуста и мисля ціла штука... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Переглянувши всі твори печатає в "Дуни"... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

вотаниці буде чей досить, если герцеговинскія... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Сими діями відбулася зноска нова конференція... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Акція противъ Кривошия и жидовъ Герцеговини... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

За Задрю (Zaг) телеграфують під датою 21... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Ройт Соггер доносить вже офіційно, що міністерство... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Повстанці герцеговинскія виступають вже зацінно... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

и слабости, слово еоні позволяють в кожній латературі... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Майже палко, що видаєш "Дуни" охоче на будуче... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Після виступаючого до Віана — писмо згадала та... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

До ираксон "Воевоина" доносить з герцеговинско-далматинскою... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Ходить поголоски, що до Герцеговини в-дуть через... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Органъ италійскіхъ ирредентистівъ в Неаполі... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Арештований австрійскими властями в Триєсті... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Одесскимъ генералъ-губернаторомъ на місце ки. Дондукова-Корсакова... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

"Поголоски" доносить, що правительство намірє до всіх... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Франція. Комісія з 33 послівъ, вибрана для розсмотріня... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Сербія. Судиштина сербска зостає отворена минушого... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Сербія. Судиштина сербска зостає отворена минушого... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

торбів християн. Бувъ тутъ вередъ рокомъ... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Зъ Харкова 6 (12) сѣчня.

(Малорусскій концертъ Лисовки и Кіевки. Малорусскій концертъ Лисовки и Кіевки. Малорусскій концертъ Лисовки и Кіевки...

Після сего першого концерту ще кілька разівъ... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Харабіть далеко цисливішій ніжъ Київъ. Сюди приїждила передъ рѣдкими свѣтами... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

туди якъ сподобъ опиовуваня краю в сего повстанці... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

Въ конці приходилося ще згадати про волю М. Старицького... Австрійско-Угорска Моноархія. (Ряди обрешань.) 184-те засідання палати...

